

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
21 У. 17544/15
15.06.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Павела Јонаша и мр. Зорана Рељића, чланова већа са судским саветником Катарином Пецић Илић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, Његошева 84, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број: 463-02-00145/2014-07 од 12.11.2015. године, са заинтересованим лицима Градском општином Чукарица, коју заступа законски заступник Правобранилаштво Градске општине Чукарица, АА из ..., улица ..., ББ из ..., улица ..., које заступа пуномоћник Небојша Матовић, адвокат из Београда, улица Пожешка 150А и ВВ из ..., улица ..., кога заступа пуномоћник Југослав Рајичевић, адвокат из Београда, Видиковачки венац 90/73, у предмету грађевинског земљишта, након одржане усмене јавне расправе дана 15.06.2017. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.06.2017. године донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, Његошева 84, да заинтересованом лицу Градској општини Чукарица, на име трошкова управног спора плати износ од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, Његошева 84 да заинтересованим лицима АА из ..., улица ... и ББ из ..., улица ..., на име трошкова управног спора плати износ од укупно 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, Његошева 84 да заинтересованом лицу ВВ на име трошкова управног спора плати износ од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбија се, као неоснована, жалба Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, изјављена против допунског решења Одељења за имовинско-правне и стамбене послове, Одсек за имовинско правне послове Управе градске општине Чукарица у Београду, број 463-999/2014 од 04.06.2015. године, а којим допунским решењем се правноснажно решење Секретаријата за комунално-стамбене, грађевинске послове, урбанизам и имовинско-правне послове општине Чукарица број 463/749/88 од 11.07.1990. године допуњује у смислу прецизирања идеалних делова већ одређених корисника, а како следи: 1) изузима се из поседа ранијих власника уз правичну накнаду неизграђено градско грађевинско земљиште у корист општине Чукарица, а за потребе Градског друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве Београд ради изградње стамбеног насеља “....” на Бановом брду и то катастарска парцела бр. .../... КО Београд ..., земљишно-књижних корисника АА са 200/6817, ГГ са 200/6817 и ВВ са 83/6817 идеалних делова. 2) У осталом делу наведено решење остаје непромењено.

У тужби коју је препорученом пошиљком, путем поште, Управном суду доставио дана 21.12.2015. године, тужилац истиче да је спорно допунско решење првостепеног органа донето погрешном применом одредбе члана 206. Закона о општем управном поступку којим је прописано да ако орган није решењем одлучио о свим питањима која су била предмет поступка он може по предлогу странке или по службеној дужности да донесе посебно решење о питањима која раније донесеним решењем нису обухваћена. Тужилац наводи да је у конкретном случају првостепени орган био дужан да ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања у погледу допуне решења од 11.07.1990. године у поступак укључи све сукориснике предметног изузетог земљишта, те да уз присуство свих сукорисника одржи усмену јавну расправу и по потреби изведе доказе вештачењем ради неспорног утврђивања њихових сукорисничких удела имајући у виду да накнада за одузето право коришћења за сваког појединачног сукорисника зависи од обима његовог удела. Насупрот томе је првостепени орган спорним допунским решењем само делимично допунио решење о изузимњу од 11.07.1990. године и то само у односу на обим удела ВВ и АА и ГГ заснивајући своју одлуку на погрешној оцени доказа. Тужилац наводи да о свим битним чињеницама ни првостепени орган, ни тужени орган нису дали никакве разлоге у образложењу својих решења. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење туженог органа. На усменој јавној расправи овлашћени представник тужиоца је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени је остао при разлозим изнетим у оспореном решењу и предложио је да се тужба одбије као неоснована.

У одговору на тужбу заинтересовано лице Градска општина Чукарица је предложила да се тужбени захтев тужиоца одбије у целости и обавезе тужилац да заинтересованом лицу ГО Чукарици надокнади трошкове управног спора за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара. На усменој јавној расправи законски заступник заинтересованог лица Градске општине Чукарица је предложио да суд тужбу

одбије као неосновану а на име трошкова управног спора је тражио износ од 16.500,00 динара за подношење одговора на тужбу и за заступање на расправи износ од 18.000,00 динара.

У одговору на тужбу заинтересована лица АА, ББ и ДД су предложила да суд тужбу одбије као неосновану. На усменој расправи пуномоћник заинтересованих лица АА и ББ је предложио да суд тужбу одбије као неосновану а на име трошкова управног спора је тражио за одговор на тужбу износ од 16.500,00 динара, а за заступање на расправи износ од 18.000,00 динара.

У одговору на тужбу заинтересовани ВВ је навео да је тужени приликом доношења оспореног решења правилно применио закон, потпуно и тачно утврдио чињенично стање и предложио да суд одбије тужбу као неосновану. На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица ВВ је предложио да суд тужбу одбије као неосновану, а на име трошкова управног спора је тражио за састав одговора на тужбу износ од 16.500,00 динара а за заступање на расправи износ од 18.000,00 динара.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09) којом је прописано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима.

Усмена расправа одржана је у складу са чланом 38. Закона о управним споровима у присуству овлашћеног представника тужиоца, законског заступника заинтересованог лица Градске општине Чукарица и пуномоћника заинтересованих лица АА, ББ и ВВ, а у одсуству уредно позваног туженог органа.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе овлашћеног представника тужиоца као и пуномоћника заинтересованих лица на одржаној расправи и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења, решењем Секретаријата за комунално-стамбене, грађевинске послове, урбанизам и имовинско-правне послове општине Чукарица број 463/749/88 од 11.07.1990. године изузето је из поседа ранијих власника уз правичну накнаду неизграђено градско грађевинско земљиште у корист општине Чукарица за потребе Градског друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве Београд ради изградње стамбеног насеља “...” на Бановом брду и то: - катастарска парцела бр. .../... КО Београд ..., у површини од 5147м², ЗКУЛ ... земљишно књижних корисника ЂЂ са 540/6817, ЕЕ са 200/6817, ЖЖ са 200/6817 идеалних делова, а на преосталом делу ЗЗ, АА, ГГ, ИИ, ЈЈ, КК ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, ВВ и РР са уделима према фактичком стању на терену према налазу вештака који ће се утврдити након правоснажности решења.

ВВ, АА и ГГ су поднели предлог за допуну предметног правноснажног решења СО Чукарица из 1990. године наводећи да је суд прекинуо поступак за одређивање накнаде за изузету катастарску парцелу бр. .../... КО Београд ..., и упутио странке да пред управним органом ГО Чукарица захтевају допуну решења број 463.749/88 од 11.07.1990. године тако што би се утврдио обим права ВВ на изузетом земљишту, односно да из предметног решења као недвосмислено произлази да је након куповине предметног земљишта из 1957. године извршен упис права власништва са 400/6817 идеалних делова у корист АА и ГГ, па су предложили да се донесе допуна решења тако што ће се одредити идеални делови АА и ГГ на предметној парцели.

ГГ је умрла2014. године, а њен законски наследник је иза пок. сина СС унук ЈЈ.

На основу спроведеног поступка и приложених доказа првостепени орган је донео решење број 463-999/2014 од 04.06.2015. године као у диспозитиву истог.

Код изнетог суд налази да је правилно оспореним решењем у поступку у којем није било повреда правила поступка од утицаја на законитост одлучивања у овој управној ствари, обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање и правилном применом прописа на које се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења одбијена жалба тужиоца изјављена на првостепено решење. Ово због тога што је, и по становишту Управног суда, и решење првостепеног органа правилно донето и на закону засновано. Наиме, према списима је решењем Секретаријата за комунално-стамбене, грађевинске послове, урбанизам и имовинско-правне послове општине Чукарица број 463/749/88 од 11.07.1990. године изузета из поседа ранијих власника предметна парцела на начин описан у диспозитиву истог, а решењем Првог основног суда у Београду Посл. бр. 1Р1-255/10 од 28.05.2013. године прекинут је поступак за утврђивање накнаде за изузету кат.парцелу број .../... КО Београд ... и упућен је предлагач ВВ и крајњи корисник Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда да пред управним органом ГО Чукарица захтевају допуну наведеног решења. Решењем Другог основног суда у Београду Посл.бр. 1Р1-433/12 од 08.05.2014. године је прекинут поступак за утврђивање накнаде за изузету кат.парцелу број .../... КО Београд ... и упућени су предлагачи АА и ГГ да у року од 30 дана од дана пријема покрену управни поступак пред ГО Чукарица ради допуне решења из 1990. године. На основу уверења РГЗ – СКН Београд 2 број 952-933/2013 од 04.06.2013. године чији је саставни део ЗКУЛ ... и ... КО Београд ... са историјатом власништва за кат.парцелу број .../... КО Београд ... на основу уговора о куповини и продаји Ов. бр.3246/56 од 09.07.1956. године, под Дн.бр. 2380/57 од 17.05.1957. године извршен је упис права власништва са 400/6817 делова непокретности ТТ у корист АА са 200/6817 идеалних делова и ГГ са 200/68107 идеалних делова. ЋЋ је на дан национализације био власник земљишта на 500/6817 идеалних делова кат.парцеле број ... КО Београд ... и био власник објекта кућни број ... у улици ... који је уговором о куповини и продаји Ов.број 3193 од 19.07.1963. године продао идеални део од 83/6817 односно 1/6 имовине купцима УУ и ФФ, а који су уговором о купопродаји Ов.број 668/76 од 11.02.1976. године и допуном уговора Ов.број 2480/76 од 11.05.1976. године исто продали ВВ. Споразумом је

утврђена накнада ХХ, наследнику ЦЦ као и ЧЧ и РР који су имовину стекли од истог продавца као и ВВ. Даље да у уговорима о купопродаји стране уговорнице су уредили начин фактичког коришћења грађевинског земљишта тако да је сваки од сувласника користио своје објекте и део земљишта како је то одређено уговором а што је потврђено и у налазу вештака Градског завода за вештачење од 31.08.1990. године којим је извршен попис биљних култура на делу земљишта које је користио ВВ.

На основу овако утврђеног чињеничног стања и изведених доказа, суд налази да је првостепени орган правилно и на закону засновано донео одлуку, јер обзиром да решењем број 463/749/88 од 11. јула 1990. године нису утврђени идеални делови на предметном земљишту за подносиоца захтева а утврђено је да је захтев подносилаца захтева основан, правилно је применом одредбе члана 206. Закона о општем управном поступку донета одлука као у диспозитиву. Наиме, обзиром да је првостепени орган пропустио да утврди уделе корисника по службеној дужности и да је крајњи корисник пропустио да исплати накнаду свим ранијим земљишно књижним корисницима за изузето грађевинско земљиште, првостепени орган је правилно одлучио о захтеву странака за доношење допунског решења у смислу прецизирања идеалних делова већ одређених ранијих корисника.

Суд је ценио наводе тужбе, за које је са изнетих разлога нашао да су неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења с обзиром да је тужени орган дао довољне и јасне разлоге за своју одлуку које у свему прихвата и овај суд.

На основу изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је у смислу одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09) одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је заинтересовано лице Градска општина Чукарица, коју заступа законски заступник Правобранилаштво Градске општине Чукарица имала оправдане трошкове за подношење тужбе у износу од 16.500,00 динара и за заступање на расправи у износу од 18.000,00 динара, Управни суд је применом одредбе члана 66. и 67. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), одредбе члана 153., 162. и 163. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11...55/14) који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима као и применом Тарифног броја 42. и 44. Адвокатске тарифе (“Службени гласник РС” број 121/2012) одлучено је као у ставу II диспозитива пресуде.

Имајући у виду успех у спору, Управни суд је нашао да заинтересована лица АА и ББ су имали оправдане трошкове управног спора за подношење одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и за заступање на расправи у износу од 18.000,00 динара па је применом одредбе члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. и 163. Закона о парничном поступку који се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима као и применом Тарифног броја 42. и

44. Адвокатске тарифе (“Службени гласник РС” број 121/2012) одлучено је као у ставу III диспозитива пресуде.

Имајући у виду успех у спору, Управни суд је, налазећи да је заинтересовано лице ВВ имало основане трошкове за подношење тужбе у износу од 16.500,00 динара и за заступање на расправи путем пуномоћника адвоката у износу од 18.000,00 динара, применом одредбе члана 66. и 67. Закона о парничном поступку и члана 153. и 163. Закона о парничном поступку, као и Тарифног броја 42. и 44. Адвокатске тарифе одлучио као у ставу IV диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.06.2017. године, 21 У. 17544/15

Записничар
Катарина Пецић Илић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ/AM